

Hugo Bouter

De Nazoreeër en de Nazireeër

Reply

-

Jezus wordt regelmatig in de evangeliën en het boek Handelingen de Nazoreeër genoemd. Is dit hetzelfde als de Nazireeër?

De Nazoreeër

Nee, letterlijk is dit niet zo. De Nazoreeër, of de Nazarener, betekent eenvoudig dat Hij afkomstig was uit de stad Nazaret. Het wijst op de geringe afkomst van de Heer. Hij kwam uit een door de Joodse leiders verachte plaats en landstreek (Joh. 1:47; 7:41, 52). Hun mening was: Zou uit Nazaret iets goeds kunnen komen?

Het woord Nazoreeër is verwant met het Hebreeuwse *nezer*, d.i. scheut of *Spruit*, wat in de Schrift een benaming is van de Messias. In Matteüs 2:23 wordt verwezen naar de profetie van Jesaja over een scheut of twijg uit de tronk van Isai (Jes. 11:1). De naam Spruit vinden we ook elders in de profeten (Jer. 23:5; 33:15; Zach. 3:8; 6:12). Christus is de wortel en het nageslacht van David (Openb. 5:5; 22:16).

De nazireeër

De nazireeër (Hebr. *nazir*) was echter iemand die speciaal aan God was gewijd voor een beperkte periode of ook gedurende zijn hele leven. Dit woord betekent de 'afgezonderde' of 'gewijde', en het wordt al voor Jozef gebruikt als de uitverkorene onder zijn broeders (Gen. 49:26). De wet op het nazireeërschap vinden we in Numeri 6.

Belangrijke kenmerken van de nazireeër waren het dragen van lang haar als een teken van volkomen afhankelijkheid van God, en het zich onthouden van wijn en sterke drank. Ook mocht hij geen dode aanraken, want dat zou hem verontreinigen. Bekende nazireeërs waren Simson en Samuël, die permanent aan God waren gewijd (Richt. 13; 1 Sam. 1). In het Nieuwe Testament ontmoeten we Johannes de Doper als profeet en nazireeër, als de heraut van de Messias.

Christus als Nazireeër

Geestelijk gesproken was onze Heer en Heiland echter wel de volmaakte Nazireeër, die Zijn leven helemaal aan God heeft gewijd en Hem met volkomen toewijding heeft gediend hier op aarde. Het was Zijn vreugde de wil van de Vader te doen, maar de vrucht van de wijnstok hoefde Hij daarbij niet te mijden (vgl. Joh. 2). Hij is namelijk Zelf het einde, en het einddoel van de wet (Rom. 10:4; 13:10).

We weten ook niet of Hij lang haar heeft gedragen. Paulus deed dat wel, nadat hij een gelofte als nazireeër had gedaan (Hand. 18:18). Dit was echter van tijdelijke aard, en het gebeurde in de tijd toen de tempeldienst nog niet was beëindigd. Het dragen van lang haar door mannen moet volgens de apostel vandaag als een oneer en een schande voor christenen worden beschouwd (1 Kor. 11:14-15).

Blijkens het gebed van de Heer in Johannes 17, heeft Hij Zich nu aan God toegewijd in de heiligheid van de hemel om de Zijnen te dienen als hun Voorbidder en hen te heiligen (d.i. apart te zetten) door de kracht van Gods Woord, dat de waarheid is (Joh. 17:17-19). Wat Hij leeft, leeft Hij voor God (Rom. 6:10). Dat is het doel van Zijn huidige nazireeërschap in de hemel.

Oude Sporen 2019

